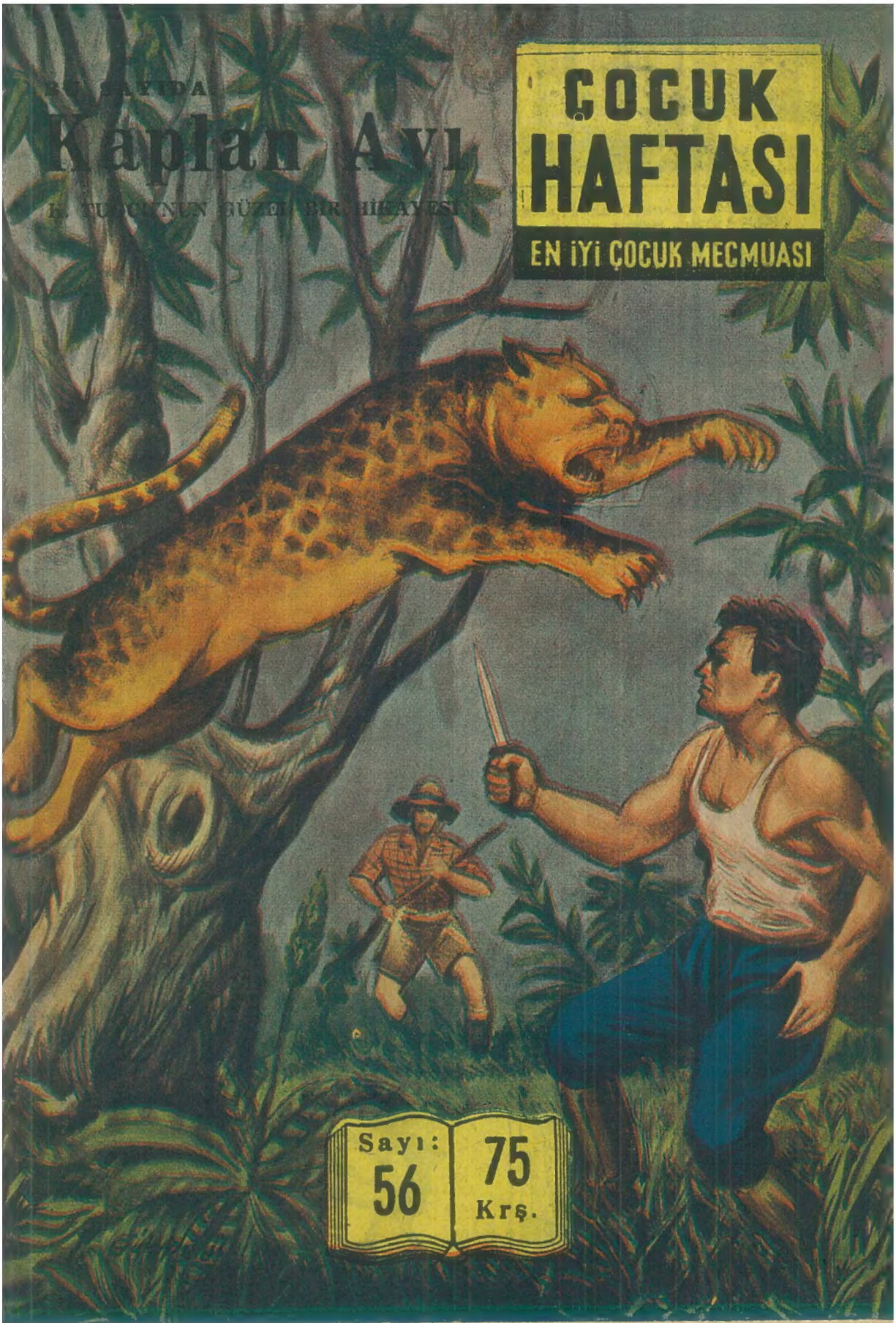
BU SAYIDA
Kaplan Ayı
BİR HİKAYESİ
ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
Sayı:
56
75
Krş.

HIZIR

MUMYALAR ülkesinde

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

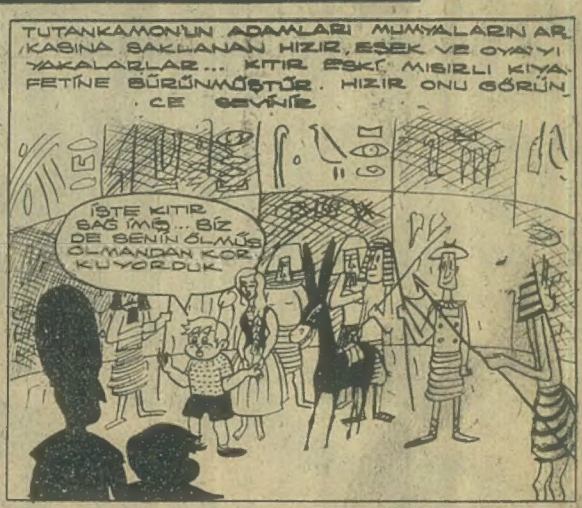

Kurban Bayramı

İKİ büyük din bayramından ikincisi olan Kurban Bayramı bu yıl 17 Haziran Çarşamba gününe rastladı. Bu, İslâm dininde yapılan 1375. Kurban Bayramıdır.

Bu bayram, büyük, küçük herkese biraz üzüntü verir. Evde büyütülen veya birkaç gün evvel alınarak kendisine en iyi yiyecekler ikram edilen Karagöz, başına geleceklerden habersiz olarak misafir kaldığı evlerde ve sabahleyin bahçelerde melemekte ve kendisi gibi başka evlere gelen koçlara seslenmekte ve uzaktan uzağa sürüyü aramaktadır.

«Kesmiyelim» diye ağlıyan çocuklar çoktur. Kurban kesici gelip de bir tas su, bıçak ve koyunun gözlerini bağlamak için tülbent istediği zaman arka odalara kaçanlar da olur.

Ne diyelim, âdet olmuş işte. Zaten yediğimiz etin çoğu koyun eti değil mi? İçimizde bir acı olsa bile kurbanın kavurmasını yemekten hiç birimiz geri kalmayız.

Bu bayrama, kurban kesildiği için Kurban Bayramı adı verilmiş. Erkekler namazdan döner dönmez kurbanı ya kendileri keser veya bir başkasına kestirirler. Bir iki saat sonra, bir akşam evvel kendisine ikram edilen güzel karagözden arta kalan kanlı bir pösteki ve gözleri donuk donuk bakan boynuzlu bir baştır. Pösteki Kızılay'a verilir, baş da tencereye girer, acının izleri ortadan silinir.

Bu bayramın, Şeker Bayramından büyük bir farkı yoktur. Bir gün daha fazla tatil yapılır, yine büyüklerin ziyaretine gidilir, yine eller öpülür, mendil verilmez ama harçlık verilir.

Kurban hikâyesini bilirsiniz. Din kitaplarının yazdığına göre, Peygamberlerden birinin çocuğu olmuyormuş. Tanrıya yalvarmış, bir oğlum olursa onu sana kurban ederim, demiş. Tanrı bu peygambere bir erkek evlât veriyor, büyüyüp yetiştiği zaman da babası onu alıp bir yere götürüyor ve Tanrıya adağını yerine getirmek için kesmeğe hazırlanıyor. O zaman da babası onu alıp bir yere götürüyor ve Tanrıya adağını yerine getirmek için kesmeğe hazırlanıyor. O zaman Tanrı ona oğlunun yerine kesmesi için bir koç gönderiyor.

Kurban kesmek âdeti müslümanlıktan evvel de vardı. Peygamberimiz bu işi bir bayram şekline getirmiş ve bir kurban satın alacak parası olanın kurban kesmesini emretmiş.

Bu kurban insana cennet yolunu açar, şefaatçi olurmuş. Belki bu işte fakirlere et yedirme ve koyunculara koruma düşüncesi de vardır. Çünkü bir evde kesilen kurbanın üçte biri evde yenir, üçte biri akraba ve komşulara, geri kalanı da fakirlere verilir.

Başka memleketlerde sığır ve deve de keserler. Böyle büyük baş hayvanlar bir ev halkının, toplayıp parasını ödeyenlerin birleşik kurbanı olurmuş.

Ama kesilen kurban ne olursa olsun, bir yaşını doldurmuş, anası kadar boylanmış. Sonra bir sakatlığı, yarası, hastalığı da olmıyacak. Hem de erkek hayvan olacak.

Büyüklerinizin ellerini öpünüz, onların duasını alınız, kalblerini kırdınızsa boyunlarına sarılınız, içinizde kimseye karşı kin, öfke, kıskançlık taşımayınız. İçiniz de dışınız gibi temiz olsun, Tanrı nice senelere elemsiz, kedersiz yetiştirsin sevgili çocuklar.

YENİLİKLERİMİZ

YILDIRIM KAPTAN

1) Okuyucularımızın severek takip ettikleri YILDIRIM KAPTAN'ın meraklı ve heyecanlı maceralarına gelecek sayıdan itibaren yeniden balıyoruz. Bundan sonra sevgili okuyucularımız her hafta İÇ MECMUA'da iki renkli resimli roman birden bulacaklardır.

ŞEREF KÖŞESİ

2) Yine gelecek sayımızdan itibaren ŞEREF KÖŞESİ'ne gönderilen resimlerin ve adların neşrine başlıyacağız.

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ

3) Gelecek sayıdan itibaren size her hafta resimle üç sual soracağız. Cevaplarını da başka bir sayfada yazacağız. Bu suretle tatil devresinde, okul sıralarında öğrendiğiniz bilgileri kendi kendinize ölçecek, hem de eğlenceli vakit geçirmiş olacaksınız.

ÇOCUK HAFTASI ANSİKLOPEDİSİ

4) Mecmuanız tatil devresinde oyun, eğlence, meraklı hikâye ve romanlar kadar size zevk verecek bir sahife daha açıyor. ÇOCUK HAFTASI ANSİKLOPEDİSİ sayfasında her hafta merakla takip edeceğiniz çeşitli bilgiler ve resimler bulacaksınız.

GELECEK SAYIDA BAŞLIYORUZ

TARİHİ BÜYÜK TÜRK ROMANI

Dağ Başını Duman Almış

YAZAN:
OĞUZ ÖZDEŞ

TEFRİKA : 15

— Bizler için üzülme nineciğim, dedi. Yanından ayrılmayı elbette istemezdik. Ama, biliyorsun ki, bir kurtuluş savaşındayız... İnşallah kısa bir zaman sonra buraya döneriz...

Kudret de ilâve etti:

— Sizin vazifeniz bizim yapacaklarımızdan daha mühim nineciğim...En gizli haberlerimizi size yollıyacağız. Siz de o haberleri ya bir diğerimize yahut merkez teşkilâtına ulaştıracaksınız... Hayatınız her an tehlikede olacak...

Ninenin birden gözleri parladı. Yüksek sesle:

— Vatan sağ olsun da, dedi. Ben ömrümü çoktan tamamladım. Bu yaştan sonra vatana hizmet imkânını bana bahşettiği için Allahıma hamdü sena ediyorum...

PEMBE YILLAR

V

Artık çeteler kurulmuş, İstiklâl Savaşı fiilen başlamıştı.

Anadolu'dan gelen haberler çok ümit vericiydi. Mustafa Kemal, Erzurum ve Sivas Kongrelerini yaptıktan sonra Ankara'ya gelmiş ve yeni Türk hükûmetinin ilk tohumlarını atmıştı. Yediden yetmişe kadar kadın erkek, eli silâh tutan bütün Türklerin düşmana karşı savaşa hazırlandıkları haberi geliyordu.

Canveren Çetesi, Aydın havalisinde düşmana aman vermiyor, Kurt ve Oba çeteleri de, Yunan karakollarına yaptığı ani baskınlarla düşmanı perişan ediyordu.

Kudret, Orhan ve Fethi adı kısa zamanda bütün Ege havalisinde kulaktan kulağa, ağızdan ağıza yayılmış, düşman çizmesi altında yaşayan bütün Türklere kuvvet ve ilham kaynağı olmuştu. Hele, bu çetelerin birinde Kezban adında bir kızın da bulunuşu, Türkle[illegible] daha çok iman ve heyecan vermişti.

Kudret yeni vazifesini anlatırken Kezban büyük gurur duyuyordu.

Kurt Çetesi, Bozdağ'ın, Ödemiş'e bakan yamaçlarının birinde mevzi almıştı. Çam ormanlarıyla kaplı olan Gündoğan köyünün hemen birkaç kilometre yukarısında konaklıyan Kurt çetesinde 50 yiğit vardı. Bazı günler Kudret, kıyafet değiştirip kasabaya indiği zaman, çeteye Kezban kumanda ediyordu.

Kezban böyle bir hayatı çocukluğundanberi özlerdi. Çok küçük yaşlarında iken babası da, buna benzer bir hayat yaşamış, hattâ bu hayata Kezban da katılmıştı.

Kezban, küçüktenberi başını dizlerinden ayırmadığı annesiyle uzun yıllar yalnız başına yaşamıştı. O zamanları Makedonya'da, bir kasabada oturuyorlardı. Düşman işgalinde yaşamak babasının çok onuruna dokunmuş, bir gün, kendisine küfreden bir düşman askerini öldürerek dağa çıkmış, daha sonra yanına aldığı birkaç Türkle, ormanlarda yalnız başına yaşamağa başlamıştı.

Kezban, babası dağa çıktıktan sonra, annesiyle ve ninesiyle birlikte korkulu bir hayat geçirirken bir gece yarısı bir erkek sesiyle uyandı. Hemen karyolasından fırlıyarak kapıya koştu. Gelen babasıydı. Kezban kendisini tutamıyarak birden babasının boynuna sarılmış, hüngür hüngür ağlamağa başlamıştı. Babası, Kezban'ı bağrına basıp okşarken sesi titriyordu:

— Seni almağa geldim Kezban... Artık benim yanımda kalacaksın!

Kızından ayrı yaşamağa tahammül edemeyen babası, her türlü tehlikeyi göze alarak Kezban'ı almağa gelmişti. Ninesinin gözyaşlarının sebebi de kızından ayrılmak istemeyişi idi. Fakat babası çok haşin bir erkekti. Dediğini mutlaka yapardı.

Zavallı annesi, Kezban'ı giydirirken bir yandan da ağlıyordu. Giyinmesi bitince elinden tuttu ve aşağıya indirdi. İkisi de gözyaşları arasında birbirlerine veda ettiler.

Bir yaz gecesinde, ay tam başları üzerinde iken, bir hayli yol yürüdükten sonra Kezbanla babası, kendilerini Pınarbaşında bekleyen atlara binmişlerdi.

At üstünde kaç saat yol aldılar, nerelerden geçtiler? Kezban bunları pek hatırlamıyordu ama, babasının, yanındaki haydut kılıklı bir adamla konuşmasından anlamıştı ki, Makedonya dağlarının ormanlık bir bölgesindelerdi.

Babası Kezban'ı kucağına almıştı. Uyumaması için tembih ettiği halde, Kezban'ın gözleri kapanıyor, bir aralık dalıyor, sonra ansızın bir sarsıntı ile uyanıyordu.

Kezban bir aralık iyice kestirmişti. Birden babasının sesiyle gözlerini korku ile açtı:

— Yine uyudun mu Kezban?

Kezban şaşkınlıkla ne cevap vereceğini bilemiyordu:

— Şey baba...

— Hani sana uyumamanı tembih etmiştim. Eğer bir daha uyuyacak olursan, seni dağ başında bırakırım.

Sabaha karşı, ağaçların altında kurulmuş, kara bir çadırın önünde durdular. Kezbanın tanımadığı birkaç erkek, atlardan inmelerine yardım etti. Kezban, saatlerce at üzerinde gitmekten okadar yorulmuştu ki, bıraktıkları yerde hemen uyuklayıverdi.

☆

Bir hafta sonra, Kezban yavaş yavaş herşeyi anlamağa başlamıştı. Babası, yabancı hükûmete karşı isyan bayrağını çekmiş, yanına aldığı sekiz-on erkekle, mücadeleye başlamıştı.

Bulundukları yer, yüksek ağaçlarla kaplı bir ormanın doğu tarafına düşüyordu. Kezban günlerinin çoğunu, yattığı çadırdan, bu ağaçları seyretmekle geçiriyordu. Bazan babası, Kezban'ı atının üzerine alır, birlikte ormanın içlerine doğru giderlerdi.

Ekseri akşamlar, çadırlarının önündeki küçük meydanda ateş yakılır,babası bir çam ağacının gövdesine yaslanarak etrafında toplanan adamlarıyla sohbet ederdi.

Bir gün, bilmediği bir sebepten dolayı babası adamlarına bu yeri terketmek emrini vermişti.

Gün doğarken hareket etmişler, akşama doğru geceyi geçirmek üzere bir ağacın altında konaklamışlardı. Babasının nedense kederli bir hâli vardı. Bir aralık Kezban'ı yanına çağırdı. Yanağından okşıyarak:

— Sen iyi bir kızsın Kezban, dedi. Seni çok seviyorum ve oğlum olmadığı için, seni bir erkek gibi mert ve korkusuz yetiştirmek istiyorum.

(Devamı gelecek sayıda)

ÇOCUKLARIMIZA AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

Dinimizde İRADE

İSLÂM DİNİ ve onun esasını teşkil eden Kur'anımız İRADE konusu üzerinde önemle durur. Cenab-ı Hak bize: "Sizlere irade-i cüz-iyye verdim." buyuruyor. Allahın biz kullarına verdiği en kıymetli şey işte bu İRADE-İ CÜZ'İYYE'dir.

Cüzü, arapçada (parça, kısım) demektir. Cüz'î, küçük parça, azıcık anlamına gelir. Allah, biz insanlara niçin AZICIK, PARÇACIK olarak İRADE vermiş de, çok ve bütün vermemiştir? İşte asıl mesele buradadır.

Kur'an'da İRADE-İ KÜLLİYE'den bahsedilmektedir. Kâinatta herşeyi kaplayan, içine ve iradesi altına alan irade KÜLLÎ iradesidir; topyekûn hükmeden iradedir. Bu irade, her şeye hâkim olan bu büyük irade Allah'a aittir ve işte buna: İRADE-İ KÜLLİYE denir.

Allah insanlara, KÜLLÎ iradesinden CÜZ'İ olarak, yan bir parçacık olarak insanlara lûtfedip vermiştir. Bu lûtfu, kâinatta başka hiçbir yaratığa vermemiştir. Bundan dolayı da insan denilen yaratığın bu dünyada ve kâinatta çok ayrı ve üstün bir yeri, şerefli bir mevkii vardır. İnsanın bu şerefli yerinden de gelecek hafta bahsedeceğim.

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

ATALAR SÖZÜ

Dil yarası unulmaz

DİL ile açılan yara, maddî değil mânevîdir. Dil yarası insan ruhunda açılır; gözle görülüp elle tutulmadığı için bu yarayı sarmak ve unultmak, yani iyi etmek imkânsızdır. İnsanın hâfızası sağlam kaldığı müddetçe yaralayıcı söz zaman zaman hatırlanır; her hatırlanışta da söylenen sözün acılığı duyulur.

Dilimizi tutmasını, onu idare etmesini bilmeliyiz. Böyle yapmaz da rastgele sözler sarfeder ve arkadaşlarımızı dilimizle yaralarsak sonra çok pişmanlık duyarız.

Ay Alioğlu

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

Mehmet Ağa

YAZAN: SADIK ÖVET

TATİL bir boşluktur, fakat başı-boşluk değildir. Bu aylarda ne yapacağınızı düşünmezseniz gezmesini, eğlenmesini beceremezsiniz. Okulda çok çalıştık artık hep oynayalım, günlerce erken kalktık hep uyuyalım deyip daima oynar ve uyursanız gene canınız sıkılır.

Tatilde arkadaşlarınız ne yaparlar? Kimisi yazlığa gitmiştir. Kırda ağaçlar altında eğlenir. Denize girer, hava alır. Kimisi bulunduğu yerde kalır. Bunlar kendilerine göre vakit geçirmesini bilmelidir. Arkadaşlarile toplanmak, oynamak haklarıdır. Fakat günün sıcak saatlerinde evlerinde oturmaları lâzımdır. Bazı arkadaşlarınız da bir iş öğrenmek ve biraz para biriktirmek için çalışırlar. Bu gibiler de işten döndükten sonra oynayacak, pazar günleri gezeceklerdir. Bir de okuma işine dikkat etmelisiniz. Arkadaşlarınız arasında okumayı çeşitli yapanlar vardır. Bir bakarsınız bir arkadaşınız kitabı eline alır bitirinceye kadar okur, köşeye çekilir okur, sokakta okur, akşam okur, gün kararır gene okur. İstenen bu değildir. Bazıları tatil olur olmaz çantayı bir tarafa atar, kitabı kapar. Okul zamanına kadar birşey okumaz. Bazı arkadaşlarınız günün dinlenme saatlerinde, şöyle bir kenara çekilir, ne okuyacağını düşünür, ne kadar okuyacağını kararlaştırır ve her gün o kararda okur. İşte okuma buna derler. Böyle yapmalısınız.

Tatiliniz eğlenceli geçmeli diyoruz. Başınız yarılır kanlar içinde eve koşarsınız, mideniz bozulur yatağa yatarsınız, toz toprak içinde yuvarlanır azar işitirsiniz, buna tatil denmez ki. Tatil de okul gibi program ister. Bunlar sizlere okulda söylenmiştir. Hani bazı arkadaşlarınız vardır, öğretmen söyler, söyler sonra:

— Anladın mı çocuğum?

— Anladım efendim!

— Anlat da dinliyelim, der.

Çocuk hiç ilgisi olmayan şeyler anlatır. Öğretmen tekrar eder. Cevap isteyince, gene başka yerlerden karşılık alır. Tıpkı Mehmet Ağa hikâyesi gibi. Mehmet Ağa hikâyesini bilmediğinizi düşünerek yazayım:

Yaşlı adamın birisi, kahveye her gidişinde kahveciye:

— Mehmet Ağa bana bir çay getir, dermiş.

Kahveci çayı getirir, adamın masasına koyar ve her zaman:

— Benim adım Mehmet değil, Mustafa diye düzeltmeğe çalışırmış. Fakat bu mızmız, hayatında hiçbir şey okumadığından bunamış olan adam gene:

— Mehmet Ağa bana çay getir, dermiş.

Kahveci bir türlü bu adama adını öğretememiş. Birgün adamın kahveye geldiğini gören kahveci, oturan müşterilere:

— Şu adımı öğrenemeyen adam içeri girince hepiniz bana seslenirsiniz, der.

Adam içeri girip otururken etraftan:

— Mustafa Ağa bana çay getir, Mustafa Ağa bana sandalye ver, Mustafa Ağa benim masamı sil, diye bağrışırlar. Bizimki yerine oturur, biraz sonra o da seslenir:

— Mehmet Ağa benim çayı da getir!

Kahveci çayı getirir, masaya kor ve adama der ki:

— Benim adım Mustafa. Doğduğum zaman babam kulağıma üç defa Mustafa, Mustafa, Mustafa diye bağırmış. Sonra büyümüşüm. Okula gittiğim zaman oradaki çocuklar:

— Oooo Mustafa geldi diye kimisi bir tokat, aman Mustafa burada diye bir yumruk, vay Mustafa sen misin? diye bir tekme atarak beni karşılamışlar.

Kahveci bunları anlatırken, hayatında ibrşey okumayıp bunayan adam, hayretler içinde dinlemiş ve:

— Vah zavallı Mehmet Ağa, küçükken çok dayak yemişsin, demiş.

Çocuklar, okuduğunuzu, dinlediğinizi yanlış anlar, bunlarla ilgisi olmayan karşılık verir, hareket ederseniz gülünç olursunuz.

— Benim adım Mustafa, anladın mı?
— Anladım Mehmet Ağa!

AHMET AĞANIN OĞLU

hikâye

Yazan: Oğuz ÖZDEŞ

AHMET AĞA, Dereköyünün en çalışkan adamıydı. Daha gün doğmadan kalkar ve tarlasının başına koşurdu. Güneş tabiata ışıklarını saçmağa başladı mı, çiftini koşmuş, tarlarına varmış bulunurdu.

Bütün ümidini biricik oğlu Hasan'da toplamıştı. Biri henüz askerlikten dönmüş, diğeri bıyığı teni terlemeğe başlamış iki oğlundan biri araba kazası neticesinde kaybedeliden beri, Hasan'a olan düşkünlüğü büsbütün artmıştı. Onu okutmak ve büyük adam görmek istiyordu.

Hasan büyüdükçe Ahmet Ağanın ümitleri de çoğalıyordu. Birkaç yıldır biriktirdiği parayla çolak Hüseyinlerin 50 dönümlük tarlasını satın almıştı. Yıllık gelirlerinin çoğalacağını düşünerek o yıl ilk okulu gitirmiş olan Hasanı kasabadaki orta okula yolladı. Köyün dışında okuyan bir evlâda bakmak kolay değildi. Fakat Ahmet Ağa biraz dişini sıktı. Üç yıl, gündelikçi tutmadan, koca tarlayı karısiyle birlikte ekti, biçti. Böylece, kasabadaki oğlu orta okulunu bitirdi.

Fakat bu Ahmet Ağa için kâfi değildi. Oğluna lise ve yüksek tahsili yaptırmak istiyordu. O yıl, dededen kalma küçük tarlayı satıp bir miktar para topladı ve Hasan'ı bu para ile Eskişehir'e gönderdi. Üç yıl sonra, Hasan lise mezunu olarak köye döndüğü zaman Ahmet Ağa sevinç gözyaşlarını tutamadı.

Hasan, artık iyice büyümüş, 19 yaşına basmıştı. Köyde herkesten itibar görüyordu. Konuşması, giyinmesi de başkalaşmıştı. Köyde yalnız Hasan kravatla geziyordu. Kahveye gittiği zaman, gencinden yaşlısına kadar bütün kahvedekiler ayağa kalkıyor ve ona yer gösteriyorlardı. Oğlu yüzünden Ahmet dekiler ona:

— Senin oğlan ne olacak Ahmet Ağa? diye sordukları Ağanın da itibarı artmıştı. Köyzaman, ihtiyar, ıslak gözlerini gizlemeğe çalışırken:

— Büyük adam olacak! diye göğsünü kabartıyordu.

Bir gün öğle üzeri, oğlunu karşısına alıp hangi yüksek okula gitmek istediğini sordu.

Hasan:

Ahmet Ağa, bukadar okuttuktan sonra, tabii onun isteğini kıramazdı. Gerçi, bu kendisi için biraz ağır olacaktı ama, oğlu herhalde Fransa'dan daha büyük bir adam olarak dönecekti.

— Peki oğlum! diye cevap verdi.

Sonbahar gelince Ahmet Ağa oğluna Ankara'ya giderken o yıl ekinden aldığı 2000 lirayı verdi ve bu para bitince, her ay 300 lira göndereceğini vâdetti.

İki yıl geçti. Oğlu, birinci yılın sonunda, tatilde bir arkadaşiyle birlikte Ankara'da kalacağını ve derslerine çalışacağını söyliyerek gelmedi.

Bu yıl, artık oğlunun gelmesini bekliyordu ki, aynı köyden Çopur Alinin oğlu Mehmet, Ankara'dan geldi.

Ahmet Ağa, oğlundan bir haber getirdiği ümidiyle hemen Mehmed'e koştu. Mehmet ilkonce birşey söyliyemiycek oldu, fakat Ahmet Ağa ısrar edince:

— Hasan bu yıl da sınıfta kaldığı için kovuldu! dedi.

Ahmet Ağa, dünyanın başına yıkıldığını sandı ve hiç cevap vermeden tarlasına gitti.

Aradan on gün ya geçti ya geçmedi. Hasan ansızın çıkageldi. Ahmet Ağa, o sırada tarlada çalışıyordu. Hasan, annesini yanına alıp tarlaya gitti.

Bir zaman hoş-beş ettikten sonra Ahmet Ağa titrek bir sesle:

— Sınıfını geçtin mi Hasan? diye sordu.

Hasan:

— Evet geçtim baba! diye yalan söyledi.

Bunu söylerken sesi hafif titremişti. Ahmet Ağa, hakikati bildiğini gizliyerek sordu:

— Fransızcayı ilerlettin mi?

— Tabii baba!

— Kazmaya Fransızcada ne derler?

Hiçbir şey öğrenememiş olan Hasan, hemen bir isim uydurdu:

— Kazmasyon!

— Ya küreğe?

— Küreksiyon!

Ahmet Ağa, artık herşeyi anlamıştı. Gözleri doldu ve başını tarlasına çevirerek titrek bir sesle:

— Kazmasyon ile küreksiyonu al da, bizim tarlasyonda çalış evlât! dedi.

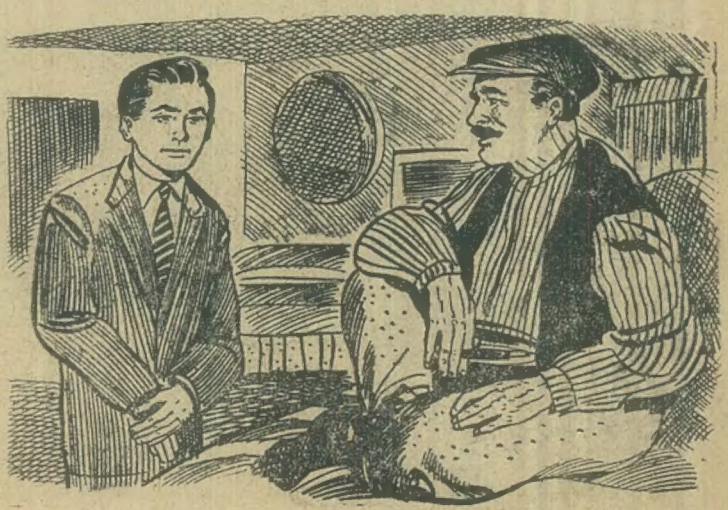

Ahmet Ağa, oğlunun isteğini kırmadı.

KAPLAN AVI

YALININ rıhtımında hasır koltuklara kurulmuş kahvelerini içiyorlardı. Komşu yalıdaki Hasan Kaptan, akrabasından iki genci beraberinde getirmiş, bir hevenk av kuşunu da hediye etmişti.

İhtiyar doktor boyunları bükük kuşlara üzüntü ile baktı, sonra başını gençlere çevirdi:

— Ben de elim kolum tutarken hayli avcılık yaptım, dedi. Ama böylesinden değil.

Gençlerden biri sordu:

— Kurt avına filân mı gittiniz?

— Canım o ufak iş. Biraz daha büyükçelerini avlardık.

— Yoksa aslan, kaplan avı mı?

Ak saçlarına parmaklarını daldırıp düzelten yaşlı adam:

— Evet, dedi. Aslan, kaplan, timsah, hattâ gergedan avlamıştık. Bu avlar zannedildiği kadar korkulu ve tehlikeli değildir. Bilmem komşum kaptan, denizciliğimden, tam yirmi beş yıl gemilerde doktorluk yaptığımdan bahsetti mi size. Çok memleket gezdim, çok şeyler gördüm. Defalarca ölümden kurtuldum. Hattâ iki yıl kadar ıssız bir adada üç arkadaş Robenson hayatı yaşadık. Fakat hiçbiri beni bu Sumatra'da olduğu kadar müteessir etmemişti. Evet, altı kişi yola çıktık. Beş kişi döndük. En gencimiz, en fazla yaşamağa hakkı olan arkadaşımız orada kaldı. Toplayabildiğimiz parçaları bir orm nın kıyısına gömdük.

Doktor sigarasını tazeledi:

— Avlanmağa niyetimiz yoktu, dedi. Ama silâhlıydık. Bize limanda söylemişlerdi. Seyahati yaya olarak yapıyorduk. Bir memleketi gördüm demek için mutlaka yürümelidir. Biz de yürüdük. Bir sabah, küçük bir ormanın kıyısında, ilk ağaçların arasındaydık. Gece orada kalmış, büyük bir ateşin yanında sabahlamış, nöbet tutmuştuk. Fecî olay orada geçti. Bize hizmet için katılmış olan genç gemici ıslık çalarak yanımızdan ayrılmıştı. Onu bitkın bir çığlık kopardığını duyduk. Benim kadar tecrübesi olmıyan arkadaşlarım donup kalmışlardı. Silâhımı kaptım, sesin geldiği yere doğru koştum. Birden durdum.

Delikanlı otuz adım kadar uzakta, ayakta, dimdik duruyordu. Elinde bir bıçak vardı. Zavallı bir heykel gibi, hiç kımıldamadan bir tarafa bakıyordu. Renginin bembeyaz kesildiğini uzaktan bile seçiyordum.

Yanına gitmeme zaman kalmadı. İri bir kaplanın havalandığını, tam da delikanlının üstüne atladığını gördüm. Tetiğe dokunmuştum. Silâh sesini duyan dört arkadaş bağırarak geliyorlardı.

İleri koştum. Kaplan oradaydı. Portakal sarısı postu siyah, parlak çizgilerle süslüydü. Sonradan ölçtük. Üç metreye yakın bir uzunluğu vardı. Delikanlı onunla karşılaşmış, onu bodur ağaçların arkasında kendisine bakarken görmüş ve bu bakışlardan artık gözlerini kurtaramamıştı.

İkinci kurşunu çok yakından, hayvanın sol kulağına sıktım. Delikanlı hayvanın altındaydı. Dehşet içinde kalmıştık. Kaplan, delikanlının can havliyle alttan soktuğu bıçağı yemişti. Fakat geçerken bir pençe savurmuş, delikanlının göğsünü sırtına kadar oymuş, benim ilk kurşunumu da boynundan yemişti.

Bir an içinde, olduğu yeri âdeta oyan hayvan, fazla olarak arkadaşımızı altında ezmiş, ölmeden evvel bir bacağını, bir bileğini koparmıştı.

Onu beş kişi dehşet içinde seyrettik. Dilimiz tutulmuştu. Sonra arkadaşımızın cesedini onun altından güçlükle çıkarttık.

Doktor yaşaran gözlerini masmavi akıp geçen sulara dikti. Son bir defa daha içini çekti:

— Yirmi bir yaşında ve köyde nişanlısı vardı, dedi.

Kapaktaki resmin hikâyesi

YAZAN: K. TUĞCU

İri bir kaplan delikanlının üzerine doğru geliyordu...

BUNU DUYDUNUZ MU?

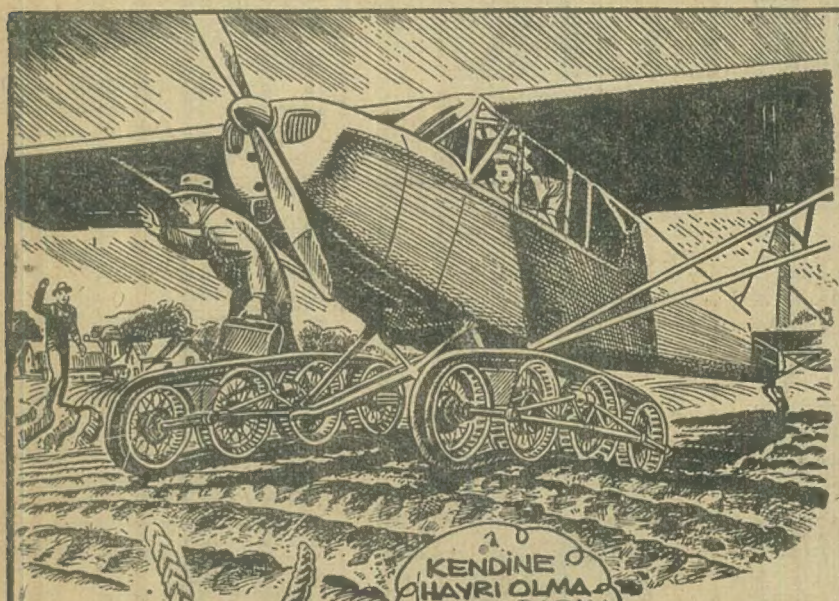

RESMİNİ GÖRDÜ GÜNÜZ BU YENİ UÇAK HER YERE İNEBİLMEKTE, HER İŞ ADAMININ İŞİNİ KOLAYLAŞTIRMAKTADIR.. UÇAK RESİMDE GÖRÜLDÜĞÜ GİBİ SÜRÜLMÜŞ BİR ARAZİYE KOLAYCA İNMİŞ GÖRÜLMEKTEDİR

* * *

KANSASTA BİR ÇİFTÇİ OT YIĞININDAN KENDİNE BÖYLE ACAİB BİR İSTİRAHAT YERİ YAPMIŞTIR...

KENDİNE HAYRI OLMAYANIN BAŞKASINA OLMAZ..

KONGO'DA YERLİ KADINLAR SAÇLARINI BOYNUZ ŞEKLİNDE ÖRMEKTEDİRLER...

* * *

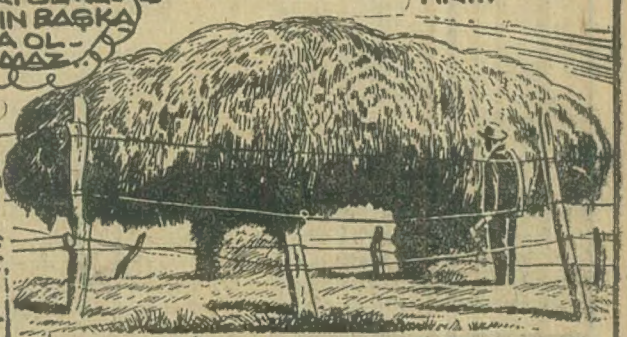

1801 DE İLK LOKOMATİF KEŞFEDİLMEDEN ÖNCE VAGONLARI DEMİR RAY ÜZERİNDE ATLAR ÇEKERLERDİ... GEORGE STHEFONSON 1825 DE İLK LOKOMATİFİ KEŞFETTİĞİ ZAMAN, YOLCULAR SAATTE 50 KM. GİDEN BU TRENE "ÖLÜM TRENİ" ADINI VERMİŞLERDİ...

* * *

TÜRK medeniyetleri

CAMCILIK

DÜNYA tarihi eski atalarımızın, büyük Türk milletinin ana yurdu olan Orta Asya'dan bahsederken; bu güzel yurdu medeniyetin beşiği olarak gösterir.

Gerçekten bu böyledir.. Dünya medeniyetinin hemen en büyük ve en köklü fen, endüstri, ticaret daha birçok buluşları hep büyük Türk milletinin eserleridir. Cam da diğer bütün medeniyet eserleri gibi Türklerin buluşudur.

Fakat bu böyle iken birçok medeniyet eserlerinde olduğu gibi; camın bulunması ve kullanılması da uzun zaman tarihte başka milletlerin eseri olarak gösterilmiştir.

Eski tarihin bu yanlış belgelerinde camın ilk defa milâttan 2000 yıl önce Fenikeliler tarafından bulunduğu yazılıdır. Hattâ bu tarih belgeleri de okadar köklü değildir. Bütün belgeleri hep masal ve efsanelere dayanır. Camın Fenikeliler tarafından nasıl bulunduğunu anlatan masal olmak üzere aşağıya yazdık:

(Milâttan 2000 yıl kadar önce Suriye kıyılarında yaşıyan Fenikeliler denizde ve ticarette çok ileri gitmişlerdi. Akdeniz'de kuzeye, güneye küçük tarih efsanesini, hoş bir neye, batıya birçok ticaret gezileri yapıyorlardı. Fenike sınırları ile güneyde İbranilerin sınırları arasında küçük bir akarsu varmış. Bu su denize döküldüğü yerde çok güzel, küçük kumluk bir plâj meydana getirmiş. Bu plâjın kumları yıllarca deniz suları tarafından yıkana yıkana çok temiz ve beyaz bir renk almış. Plâjın genişliği ancak beşyüz adım kadarmış. Birgün güherçele yüklü bir Fenike gemisi bu plâjın önünde karaya oturmuş. Gemiciler kumsala çıkmışlar. Acıkmışlar, yemek pişirmek istemişler. Fakat yaktıkları ateşin üzerinde tencerelerini oturtacak küçük bir taş bile bulamamışlar. Nihayet gemideki güherçele tuğlalarından ocak yapmışlar ve yemeklerini pişirmeğe başlamışlar. Fakat şaşılacak şey. Yavaş yavaş ocak taşı olarak kullandıkları güherçeleler ateşte erimeğe başlamışlar. Ve bu eriyen güherçeleler ateş altında erimiş olan temiz, beyaz kumla birleşerek şeffaf bir cisim meydana getirmişler. Açıkgöz Fenike gemicileri bu tesadüften faydalanmasını bilmişler ve cam bulunmuştur.)

Başta da söylediğimiz gibi bu gerçekten güzel bir masal... Çünkü eski tarih bu efsaneye dayanarak camın milâttan 2000 yıl önce Fenikeliler tarafından bulunmuş olduğunu ileri sürüyor. Halbuki Mezopotamya'da Sümer Türklerinin yaşadığı memleketlerde son zamanlarda yapılan kazılarla meydana çıkarılan hakikî tarih eserlerile; camın milâttan 3200 yıl önce Sümer Türkleri tarafından kullanılmakta olduğu anlaşılmıştır.

Böyle kuvvetli tarih belgeleri gözönüne konulunca eski tarihin bu yanlışı da düzeltilmiş oldu.

Artık cam, cihan medeniyetine Türklerin büyük bir medeniyet armağanı olarak tarihe geçirilmiştir.

Yeni tarih belgelerine göre cam, bugünden 5200 yıl önce Mezopotamya'da yaşıyan Sümer Türkleri tarafından bulunmuştur. Sümerler bazı bitkileri yakmak suretile eriterek donuk renkte ilk camı bulmuşlardır. Buna cam demekten ziyade cam hamuru demek doğru olur. Çünkü Sümerler bu donuk cam hamurunu biraz sonra kumlarla işleyerek şeffaf cam haline getirmişlerdir.

Bu suretle Sümerler tarafından bulunan cam yavaş yavaş Eti Türkleri yolile Ege bölgesi ve güneyden de Mısır'a geçmiştir.

Camın ilerlemesinde Sümerlerle Mısırlıların çok büyük çalışmaları olmuştur. Sümerler donuk camlardan saraylar, şeffaf camlardan şişeler, vazolar, bardak ve surahiler, Hattâ bu cam eşyaların üzerine çok tabaklar ve süs eşyaları yapmışlardır. ince bir zevkle kabartma birçok yazılar, çiçek ve hayvan süsleri işlemişlerdir.

Mısırlılara gelince, onlar da camı boyamasını, camdan renkli eşya yapmasını bulmuşlardır. Birçok dünya müzelerile İstanbul müzesinde tarihin bu zamanlarına ait güzel ve çok değerli eserler vardır. Daha sonraları Orta Anadolu ile Ege bölgesi Türkleri bugün yeni bir fen buluşu sayılan çok zorlukla kırılabilen camı yapmasını da bulmuşlardır.

Bütün bu incelemelerimize göre bugünkü medeniyetin en değerli fen buluşu sayılan cam da bizim ünlü soyumuzun cihan medeniyetine eşsiz bir armağanıdır. Bu yönden nekadar övünsek yeridir.

Yaz Havası

Havalar ısınıyor, yaz geliyor demektir.
Okullara giden yok, hep koşarız kırlara.
Çimenler ortasından güzel kokular gelir,
Yatar kalkarız biz, sıçrarız bağra bağra.
Şu masmavi gökyürü bulutsuz baştanbaşa,
Yağmur korkusu yoktur. Amma yağmur isteriz.
Çünkü ekinler kurur, ürün yetişmez aşa.
En iyisi yağmurdan çok hoşlanmalıyız biz.
Buğday, mısır, patlıcan, domates ile kabak
Hep taze yiyecekler, onları sevmeliyiz.
Sütle yoğurdu da al, ne tatlı şeylerdir bak
Böylece yaşamayı öğrenelim hepimiz.
Kış gelince anlarız tatlılığını yazın
Onun için yazları geçirmeliyiz hoşça.
Unutmamak için de defterinize yazın
O pek güzel günleri... Topla papatya, yonca.

Kâzım Nami DURU

56

DÜNYALAR SAVAŞI

MERİH'TEN DÜNYAYA AHTAPOTA BENZER KORKUNÇ YARATIKLAR İNMİŞ, BUNLAR BÜYÜK ROBOTLARIN İÇİNDE DÜNYAYA ATEŞ EDEREK ŞEHİRLERİ YAKIP YIKMIŞLARDI.

ŞİMDİ İKİ ARKADAŞ HARABELERDE GELECEĞİN NE OLACAĞINI DÜŞÜNÜYORLAR..

MERİHLİLER BİZİ HAYVAN BESLER GİBİ CAM KAVANOZLARDA BESLEYİP YETİŞTİRECEKLER...

SONRA BİZİM ATLARI, KÖPEKLERİ KULLANDIĞIMIZ GİBİ ONLAR DA BİZİ KULLANACAKLAR...

BİR KISMIMIZI AV KÖPEĞİ GİBİ İNSAN AVINDA ÖNE SÜRECEKLER..

ZANNETMEM! HİÇBİR İNSAN KENDİ CİNSİNİ AVLAMAĞA KALKMAZ....

NİÇİN OLMASIN? HARPTE BİRBİRİMİZİ ÖLDÜRMÜYOR MUYUZ?

42

BİR MÜDDET SONRA ASKER ARKADAŞIMDAN AYRILDIM. O AİLESİNİ ARAMAĞA GİTTİ. BEN DE LONDRA'YA DOĞRU YOLA DÜZÜLDÜM.....

YOLLARDA BİR TEK CANLI MAHLÛKA RASTLAMADIM..

LONDRA'YA GİRDİĞİM SIRADA BÜTÜN ŞEHRİ SARAN KORKUNÇ BİR ULUMA İŞİTTİM..

BU KORKUNÇ ULUMANIN GELDİĞİ TARAFA DOĞRU KOŞTUM....

GİRİP ÇIKMADIĞIM YER KALMADI. FAKAT ULUMANIN GELDİĞİ YERİ BULAMIYORDUM..

BİR ARA BİTKİN BİR HALDE YIKIK BİR BİRAHANEYE GİRİP KENDİMİ BİR KOLTUĞA ATTIM. UYUMUŞUM.....

ERTESİ GÜNÜ GÜÇLÜKLE UYANDIM. BULDUĞUM BİR LOKMA KURU EKMEĞİ YİYEREK TEKRAR SOKAĞA FIRLADIM..

TEKRAR O ULUMAYI, AMA BU SEFER DAHA HAFİF OLARAK DUYDUM.. NİHAYET İLERİMDE MERİHLİLERİN ROBOTLARINI BİRBİRLERİNİN ÜZERİNE YIĞILMIŞ HALDE GÖRDÜM....

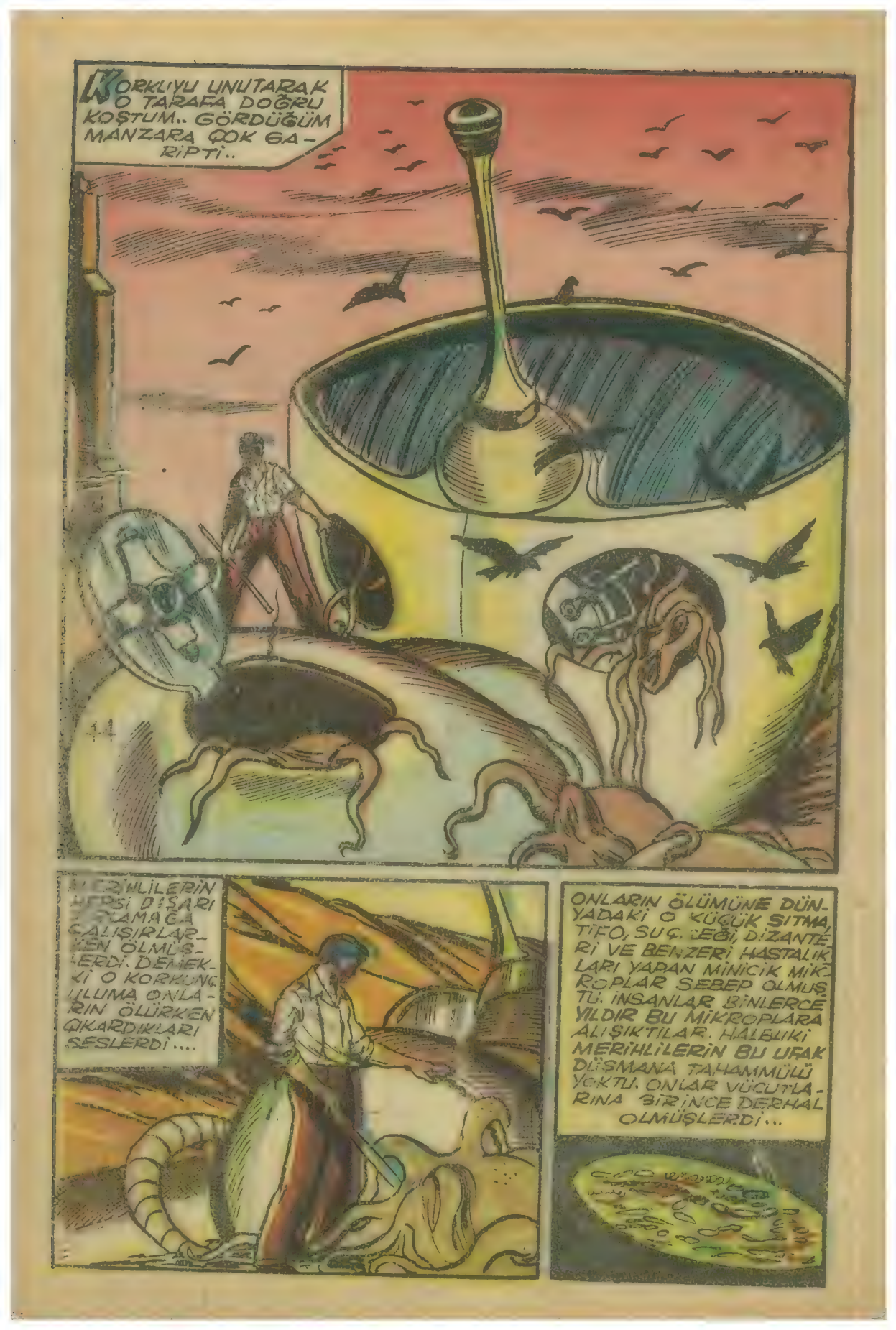
KORKUYU UNUTARAK O TARAFA DOĞRU KOŞTUM.. GÖRDÜĞÜM MANZARA ÇOK GARİPTİ..
MERİHLİLERİN HEPSİ DIŞARI ÇIKAMADA ÇALIŞIRLARKEN ÖLMÜŞLERDİ. DEMEKKİ O KORKUNÇ ULUMA ONLARIN ÖLÜRKEN ÇIKARDIKLARI SESLERDİ....
ONLARIN ÖLÜMÜNE DÜNYADAKİ O KÜÇÜK SITMA, TİFO, SUÇEĞİ, DİZANTERİ VE BENZERİ HASTALIKLARI YAPAN MİNİCİK MİKROPLAR SEBEP OLMUŞTU. İNSANLAR BİNLERCE YILDIR BU MİKROPLARA ALIŞIKTILAR. HALBUKİ MERİHLİLERİN BU UFAK DÜŞMANA TAHAMMÜLÜ YOKTU. ONLAR VÜCUTLARINA BİRİNCE DERHAL ÖLMÜŞLERDİ...

DAYA DÖZEREK İNSANLIĞI KURTARDIĞI İÇİN ALLAHA ŞÜKRETTİM.

BİRKAÇ GÜN İÇİNDE MERİHLİLERİN ÖLÜMÜ HER TARAFA YAYILDI. KAÇAN İNSANLAR TEKRAR ŞEHİRLERİNE, EVLERİNE DÖNMEĞE BAŞLADILAR...

BİR KENARDA DURMUŞ, GELİP GEÇENLERE MAHZUN MAHZUN BAKARKEN BİRİSİNİN İSMİMİ BAĞIRDIĞINI DUYDUM...

KARIM BENİ ARAYIP BULMUŞTU.....

BU KORKUNÇ OLAYDA BELKİ BİNLERCE KİŞİ ÖLDÜ, ŞEHİRLER YIKILDI AMA, İNSANLAR DA GÖKYÜZÜNDEN GELECEK TEHLİKELERE KARŞI BOŞ BULUNMAMASINI ÖĞRENDİLER.....

BİTTİ

ALÂEDDİN ve SİHİRLİ LÂMBASI

EVVEL ZAMAN İÇİNDE UZAK BİR ÜLKEDE FAKİR BİR DUL KADINLA ALÂEDDİN ADLI BİR OĞLU VARDI...

BİR GÜN AFRİKALI SİHİRBAZ ALÂEDDİNİ SOKAKTA OYNARKEN GÖRDÜ!..

BU ÇOCUK BENİM İŞİME YARAR..

2

SİHİRBAZ O GÜN ALÂEDDİNLERİN MAHALLESİNDE DOLAŞARAK, ONUNLA ANNESİ HAKKINDA GİZLİCE MALÛMAT TOPLADI VE BİR SABAH ONLARIN EVİNE GELDİ...

ALÂEDDİN BİR AMCA BULUNCA ŞAŞIRMIŞTI. HEMEN ANNESİNE KOŞTU..

ANNE BU EFENDİ BENİM AMCAMMIŞ!

RAHMETLİ KOCAM KARDEŞİ OLDUĞUNDAN HİÇ BAHSETMEDİ..

MUHTEREM YENGECİĞİM MÜSAADE BUYURUNDA ANLATAYIM

SEVGİLİ YAVRUM SEN BENİM ÖLEN KARDEŞİMİN OĞLUSUN GEL KOLLARIMIN ARASINA EVLÂDIM!.

YANİ SİZ BENİM AMCAMMISINIZ?

KURNAZ SİHİRBAZ KADINCAĞIZA ÖYLE DİLLER DÖKTÜKİ NİHAYET ALÂEDDİN'İN AMCASI OLDUĞUNA ONU İNANDIRDI..

YAKINDA İKİNİZİ DE ZENGİN EDECEĞİM. SEVGİLİ YEĞENİME TİCARETİN SIRLARINI ÖĞRETECEĞİM...

3

ERTESİ GÜNÜ ALÂEDDİN SAHTE AMCASIYLE DOLAŞMAĞA ÇIKTI..

EĞER BENİM SÖYLEYECEKLERİMİ AYNEN YAPAR SAN SENDE BİR GÜN ŞU SARAYDA OTURANLAR GİBİ ZENGİN OLURSUN..

BİRAZ SONRA KIRLARA DOĞRU ÇIKTILAR...

ÇALI ÇIRPI TOPLADA ATEŞ YAKALIM..

ATEŞ YANINCA AMCASI BAĞIRMAĞA BAŞLADI..

ABRAKAZAR! SABRAKAZAR! BABRAKAZAR

BU GARİP SÖZLERİN MÂNÂSI NEYDİ? BUNU GELECEK SAYIDA OKUYACAKSINIZ...

Hayvanlar ALEMİ

TEMBEL TOPRAK DEVİ

Güney Amerika'nın güneş görmeyen ormanlıklarında yaşayan ve hayvanat bilginleri tarafından «Tembel Toprak Devi» diye isimlendirilen bu yaratıklar, dört ayaklı oldukları halde iki ayaklılar gibi hareket ederler ve daima kuyrukları üzerinde otururlardı. Ağaçlara tırmanırken, yahut aylanırken bu kuyrukları filin hortumu gibi ödev görür, hayvanın hem sımsıkı ağaca yapışmasını temin eder ve hem de avına doğru uzanırdı.

Bunlara tembel denmesinin sebebi uykuyu ve istirahati çok sevmelerindendir. Karınları son derece acıkmadıkça yerlerinden bile kıpırdamazlar, hayatları iyice tehlikeye girmeden de kollarını kat'iyen oynatmazlardı. Büyük ağaçların yumuşak yaprakları üzerinde yaşarlar, toprakta dolaşmaktan pek hoşlanmazlardı. Tembelliğin her yaratıkta ömrü kısalttığının bir delili de bu hayvandır. Zira bu kadar tembellik onların uzun ömürlü olmalarını önlemektedir. O zamanlar hayvanlar binlerce yıl yaşadıkları halde, tembel toprak devi ikiyüz yıl bile yaşamazdı. Rengi toprağa benzerdi. Yumuşak böcekleri yiyerek geçinen bu hayvan, hakikaten bir dev iriliğindeydi.

Avını, ön ayaklarının tırnakları ile yakalayıp hemen yutardı. Dolaştığı ve bulunduğu yerlerde tiksindirici bir koku bırakırdı. Yalnız işin şayanı hayret tarafı, bu koku onun asıl bulunduğu yeri belli etmezdi. Tuzağa düşmemek için uyuyacağı yere yaklaşırken bu koku kaybolur, böylece izini bulmak imkânsızlaşırdı.

AMERİKAN MASTODONU

Cüsse itibariyle mamutlardan biraz daha ufak olan Amerikan mastodonları şekil bakımından ayni familyadan olduklarını derhal ispat edebilirler. Zira bunların da tıpkı fillerde olduğu gibi dişleri vardır. Kulakları da ayni şekilde kocaman ve kapaklıdır. Yalnız Amerikan mastodonlarının tüyleri mamutlara nazaran epeyce dökülmüş vaziyettedir.

Bu hayvanlar sürü halinde dolaşmazlar, bilâkis yalnız başlarına gezmekten zevk alırlardı. Bunlara avare fil dedesi diyenler de vardır. O koskoca vücutlarını yedikleri bol otlarla pekalâ beslediklerinden, yaşadıkları yeri kolay kolay terketmezlerdi.

10 bin yıl öncelerine kadar, Kuzey Amerika'da, Hudson nehri kıyılarında yaşayan bu yaratıkların iskeletleri New York civarındaki Champlain gölünde bulunmuştur. Tüyleri siyah veya kahve rengi olup, soğuk iklimde de, mutedil iklimlerde de yaşayabilirlerdi.

KÜREK DİŞLİ MASTODON

Su kenarlarını, bataklıkları ve sık ağaçlı ormanları tercih eden kürek dişli mastodonlar milyonlarca yıl evvel, Kuzey Amerika'da yaşamışlardı.

Bunların fil hortumlarından biraz daha kısa hortumları, tıpkı kürege benziyen içleri oyuk dişleri vardı. Ot bulurlarsa ot, et bulurlarsa et yerlerdi. Hortumları gerektiği zaman üçbuçuk metre ileriye kadar uzanabilir ve ötelerdeki otları kolaycacık koparabilirdi.

Kürek dişli mastodonlar da oldukça yırtıcı ve saldırgan yaratıklardı. Tehlikeden kaçmazlar, bilâkis tehlikeye doğru koşarlardı. Derileri çok kalın, kulakları da fil kulağının dört misli büyüklüğünde idi. Başlangıçta tek tek yaşadıkları halde, sonraları toplu bir halde dolaşmağa başlamışlardı. Bir diş darbesi ile en kuvvetli düşmanlarını alt edebilirler, bunun için de kendilerine çok güvenirlerdi. Kinci hayvandı bunlar. İntikam arzusu ile kilometrelerce ötelere gidip, başka yaratıkları öldürdükleri ve cesetlerini sürüyerek toplu yaşadıkları yerlere getirdikleri vakiydi.

Benim Babam

HİSSİ ve ÖĞRETİCİ ROMAN

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

— 19 —

— Buradaki bedbaht adam bir zengin değil, öz babanızdır, dedi. Sizinle buluştuktan sonra biraz daha yaşamak isterim. Fakat birdenbire ölmekten veya çıldırmaktan korkuyorum. Şuuruma tamamiyle sahip olduğum şu günlerde bir vasiyetname tanzim etmekliğim lâzım. Siz benim kanuni varisim ve oğlumsunuz. Fakat okadar kalabalık bir aile içindesiniz ki, benden sonra bir hesap tasfiyesi pek güç olacaktır. Benimle birlikte oturmayı kabul ettiğinize göre, en kısa bir zamanda buraya nakletmenizi rica edeceğim. Bu katta, karşı daire boştur. Orasını size tahsisi düşünüyorum. Yatak odanız, çalışma odanız, misafirlerinizi kabul edecek küçük bir salonunuz olacak. Hava biraz açınca yalıya naklederiz.

Babam sözünün burasına geldiği zaman aralık kapıdan ihtiyar hizmetçi göründü.

— Beyefendi, yemek hazır efendim, dedi.

Babam hemen kalktı. Zemin kata kadar merdivenleri ağır ağır indik. Bütün öteki katlarda oturanlar bize katıldılar. Geniş, süslü bir yemek salonuna indik.

Bu yemek benim için bir azap oldu. Sofrada bulunan yirmiden fazla insanın hep bana baktıklarını zannediyordum. Yemekte hemen hiç kimse konuşmadı. Yemek bitip de sofradan kalkılırken yalıda da gördüğüm ve vekilharç olan yaşlıca adama babam:

— Sabri Bey, dedi. En yakın bir zamanda, benim oturduğum dairenin karşısındaki kısmı Orhan Bey için hazırlayınız. Her arzusunun derhal yerine getirilmesini, onun vereceği emrin benim emrim olduğunu herkesin bilmelsini rica ederim.

Sabri Bey derince bir reverans yaptı. Babamla birlikte yemek salonundan çıkarken herkesin bize, bilhassa bana baktığını hissediyordum. Kimbilir bu kıyafetimle ne kadar gülünçtüm.

— Siz benim kanuni varisim ve oğlumsunuz!

— 16 —

AKŞAM büyükbabamın evinde son akşamdı. Apartmandan ayrılırken avukat bana hayli yüklü bir para vermişti. Akşam karanlığında otomobille kapıya kadar gelmiştim.

Büyükbabama babamın arzusunu söyledim. O kadar kalabalık bir aile içinde rahat edemiyeceğini, fakat yalıya gidildiği zaman sık sık misafir geleceklerini söyledi. Onlardan ayrılmak istemiyordum. Fakat babamla ayni çatı altında yaşamağa mecburdum.

Daha o akşamdan küçük evde bir refah başlamıştı. Aklıma gelen her şeyi yeceği almış, geç vakitlere kadar bu işle uğraşmıştım.

Ertesi gün son defa gazete dağılan yere gittim, hesabımı kapattım. Elektriçi dükkânına da uğrayarak vaziyetimi anlattım.

Akşam üzeri okuldan çıkınca kendime bir kat hazır elbise, çamaşır, gömlek ve ayakkabı aldım. Bir daha dönmiyecekmişim gibi içim ezilerek büyükbabama, teyzeme veda ettim. Hergün okuldan çıkınca onları görmek için uğrıyacaktım.

Küçük bir bavula kitaplarımı koymuştum. Bir taksiye binerek apartmana gittim. Daha kapıdan ayağımı atar atmaz beni karşılayan hizmetçiler bavulumu elimden aldılar. Sabri Bey birşey söylemeden başiyle selâm verdi. Arkamdan yukarı kata kadar çıktı.

Bana tahsis edilen dairenin beş oadsı ve bir salonu vardı. Yatak odamı, çalışma odamı, misafirlerimi kabul edeceğim küçük salonu gördüm. Sabri Bey:

— Şimdi terziye telefon edeceğim Orhan Bey, dedi. Pederinizin gömlekçisi de gelecek. Bir emriniz olursa bana telefon edersiniz, derhal gelirim. Peyker sizin hizmetinize bakacak. Kendisi terbiyeli bir kızdır. Be-

ki emektarlardan birinin kızı. İyi yetiştirildiği halde ort hizmetlerine bakmak için apartımaida kalmayı tercih etti.

Sabri Beye teşekkür ettim. Garipsediğim bu yeni dairemde çalışma odasının koltuğuna iliştim. Etrafıma bakınıyordum. Karşıma isabet eden duvarda annemin ikinci bir resmi asılıydı.

Yeni elbiselerimin içinde biraz rahatsızdım. Kapı vuruldu. Elinde bir tepsi ile Peyker içeriye girdi. Bavulumu getirmiş olan bu kız yirmisine yakın, besli, güzel yüzlü ve kapkara gözlüydü.

Benden çekindiği halde hallerinden birşeyler söylemek istediğini anladım. Çok terbiyeli ve hürmetkâr bir tavır takınarak:

— Küçük Bey, dedi. Sizden bir istirhamım var. Bendeniz Sabri Beyin kızıyım. Babam bu ailenin kırkbeş yıllık emektarıdır. Annemi kaybettikten sonra ben de mecburen ve pek küçük yaşta buraya gelmiştim. Son zamanlarda Sedat Beyefendinin dairesinin işlerine bakıyordum. Bana çok eziyet ediyorlar beyefedi. İstirahm ederim, beni yine kendi işlerine isterlerse lûtfen alakoyunuz efendim.

— Ben daha bugün geldim, dedim. Sedat Beyle aram hiç de iyi değildir. Vedat Beyefendiye bir aralık söylerim.

— Affedersiniz küçük beyefendi, Vedat Beyefendi apartmanda hiç birine karışmazlar. Hattâ yemekte bile bulunmazlar. Senede ancak bir iki defa kendilerini görebiliriz. Eğer kendileri görmek isteniliyorsa Meleknaz kalfaya rica edilir. O da münasip bir zamanda beyefendiye söyler.

— Demek babam dairesinden çıkmıyor, öyle mi?

— Evet beyefendi.

— Peki ben şimdi kendisini göremiyecek miyim?

— Arzunuzu Meleknaz kalfaya bildireyim efendim.

— Rica ederim.

Kız kahvaltı tepsisini götürdü. Dönüşte:

— Meleknaz kalfaya söyledim efendim, dedi. Fakat beyefendi bugün öğle yemeği de yememişler. Bir iki defa çalışma odasının kapısını vurmuş, müsaade alamamış. Fakat beyefendinin öksürüğünü duyuyormuş.

— Teşekkür ederim. Siz beklemeyin beni. Bir ihtiyacım olursa telefonla ararım.

(Devamı gelecek sayıda)

HER HAFTA BİR İLİMİZ

TOKAT

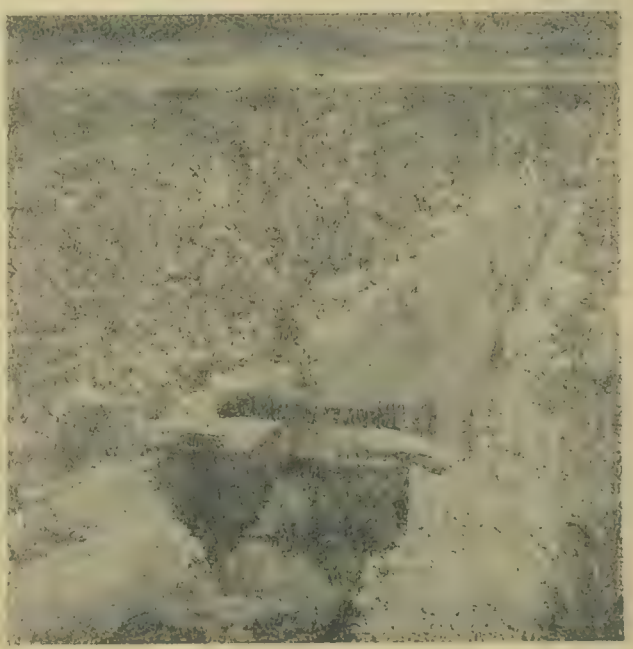

Tokat'ın pancar tarlalarından biri.

Anadolu'nun kuzey doğusunda denize kıyısı olmıyan bir ilimiz vardır: Tokat. Tokat'ın hayli eski bir tarihi vardır. Onun da birçok Anadolu şehirleri gibi Etiler tarafından kurulmuş olduğu sanılıyor. Başka bir deyişe göre şehri Kuman Türkleri kurmuştur. Bugün de Tokat şehrinin 10 kilometre kadar kuzey doğusunda Gümene isimli bir şehir vardır. Bu ismin Kuman kelimesinin bozulmuş bir şeklinden ibaret olduğu zannediliyor.

Tokat şehrinin en önemli tarihsel yapısı Osmanlı Türkleri zamanından kalma Ali Paşa Camiidir. Bu camiin son derece sanatkârane işlenmiş bir kapısı vardır. Ayrıca birkaç eski ve güzel han şehri süsler. Tokat'ın çok eski zamanlardan kalma kalesi bugün yıkılmış bir haldedir.

Bu il Masra körfezinden Karadeniz kıyılarına doğru uzanan eski yollar üzerinde bulunuyordu. Verimli toprağı, bol suları sayesinde önemli bir ilolmuştur. Bir zamanlar Ergânî bakırları burada eritilir, işlenirdi. Tokat'ta bugün de meşhur olan kazancılık o devirlerden kalmıştır. Tokat ticaret, sanat ve dokumacılık işlerinde de ileri bir ildir. Deri, yün ve pamuk işçiliği en önde gelen sanatlardır.

Tokat Etilerden sonra bir zamanlar merkezi Trabzon olan Pontus Rum devletinin idaresinde kalmıştı. Tokat'ın bu idare altındaki hayatı da hayli uzun sürmüş, ondan sonra da Osmanlıların egemenliği altına girmiştir.

İl, Yeşilırmağın Tokat suyu adını taşıyan bir kolunun yatağı boyunda uzanmıştır. Tokat suyuna sol yandan katılan Behzat deresi şehrin ortasından geçer.

Tokat'ın nüfusu 1955 sayımına göre 388.724, yüzölçümü 11.193 kilometrekaredir. Bu ile bağlı diğer ilçeler şunlardır: Almus, Artova, Erbaa, Niksar, Reşadiye, Turhal, Zile.

Dünyanın 4 Köşesinden

Bu insanları kimse bilmediğine ve elde gramer kaideleri de olmadığına göre, eski Mısır lisanı gibi lisanların ve çivi yazısı gibi yazıların sırrı nasıl çözülebilmiştir?

Mısır lisanının deşifre edilebilmesine mes'ut bir tesadüf yardım etmiştir. Aynı konunun üç lisanda yazılı olduğu bir taş... Çivi yazısında evvelâ en sık tekerrür eden harfler tesbit edilmiştir. Diğerlerinden daha kabarık bazı kelimelerin kral isimleri olduğu tahmin edilmiştir. Kurus ve Daryüs gibi. İkisinde de R ve S harfleri bilinen yerlerindeydi. Bu şekilde çalışmağa devam edilmiş ve âlimlerin sonsuz sabrı ve çalışkanlığı sayesinde unutulmuş lisanların ve yazıların sırrına erilmiştir.

İnsanoğlu, hayatının ne kadarını uykuyla geçirir ve başka şekillerde israf eder?

Bir İngiliz âlimi, sırf eğlencesi için, yetmiş yaşındaki bir adamın hayatını, çeşitli faaliyetlerine göre kısımlara bölmüştür. Meselâ, bahis konusu kimsenin 23 yıl ve iki ayı uykuya hasrettiğini, altı yıl ve dört ayının yemek yemekle israf olduğunu, hafta sonları dahil, günlük dinlenme devrelerinin dokuz yıl yuttuğunu, seyahatlerin altı yıl aldığını, hastalıkların dört, giyinip soyunmaların ise iki yıl tuttuğunu keşfetmiştir. Bu hesaba göre, o kimseye, çalışmak için 19 yıl ve altı ay kalmaktadır.

ÇOCUK HAFTASI 1959

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

Pek Yakında Çıkıyor!

Şimdiden Bayinize Sipariş Ediniz!

Yazlığı

Enerji bakımından fevkalâde zengin güneş ışınlarından endüstri sahasında faydalanabiliniyor mu?

Pirene sıradağlarının Fransa tarafında randımanlı bir güneş ocağı kurulmuştur; bunun konkav aynasının 54 m. lik bir çapı vardır. Bu ocak, çeşitli madenlerin eritilmesine yarıyan çok yüksek bir ısı husule getirmektedir. Güneş enerjisinin etkisiyle, tuzlu deniz suyunu içme suyu haline getiren daha küçük cihazlar da imâl edilmiştir. Birleşik Amerika'nın güneşli güney kısmında enerji ihtiyacının yüzde 75'ini güneşin enerjisinden temin eden iki deneme istasyonu inşa edilmiştir.

Çayın bir harbe sebebiyet verdiği doğru mu?

Kuzey Amerika henüz bir İngiliz kolonisi olduğu sıralarda, anavatandan yapılan çay ithaline bir ara, yerlilerin fikrine müracaat edilmeksizin ağır gümrük resmi konmuştu. Amerikalılar bu haksızlığa bitabi isyan etmişlerdi. Bütün şikâyetler semeresiz kalınca, 16 Aralık 1773 gecesi Boston'da birkaç cesur adam, limanda yatan İngiliz yelkenlilerine gizlice girerek çay denklerini denize atmışlardı. Amerika'nın istiklâl harbi bu suretle başlamıştı.

75 yıl kadar önce Krakatoa'nın indifaı, tarih çağlarının en büyük yanardağı felâketi sayılmıştı. Bu indifaın ne gibi tesirleri olmuştu?

İndifanın vukubulduğu tarih olan 27 Ağustos 1883'te, yanardağla birlikte 22 Km. küp kaya havaya uçmuştu. Arkadan, hemen hemen 30 m. boyunda bir deprem dalgası Sunda adalarını basarak yalnız Cava ve Sumatra'da 36.000 insanı yutmuştu. 17 saat sonra deprem dalgası Avustralya'ya, 24 saat sonra ise Güney Afrika ile Kap şehrine varmış bulunuyordu. 48 saat müddetle ortalık öylesine kararmıştı ki, Hint Okyanusunda seyreden gemiler gece ev gündüz ışıklarını yakmak zorunda kalmışlardı. 30 Km. yükseklere kadar çıkan küller Avrupa'ya dahi ulaşmışlardı Parçalanan yanardağın hâsıl ettiği infilâk gürültüsü, 1000 Km uzaklarda dahi o kadar şiddetle duyulmuştu ki, uyuyan insanlar korku içinde yataklarından fırlamışlardı.

2

YIKANIR MAVİ

Parker Quink

lekeleri çıkar!

ILIK SU VE SABUN, yıkanır mavi Parker Quink lekelerini, parmaklardan ve kumaşlardan kolaylıkla çıkarır. Lekeden kaçınıyorsanız yıkanır mavi, yazınızın sabit kalmasını istiyorsanız mavi-siyah Quink mürekkebini kullanınız.

SOLV-X ihtiva eden yegâne mürekkep

AKIL

Çiftliğe büyük bir köpek almak lâzımdı. Hemen gidip koskoca, heybetli bir köpek satın aldı.

Ertesi gece, köpek kulübesinde uyurken, çiftliğe hırsızlar girdi. Birçok şeyler alıp kaçtılar.

Sabahleyin vaziyet anlaşılınca çiftlik sahibi köpeği yanına alıp satın aldığı yere gitti. Hayvanın işe yaramadığını söyledi.

— Kulübesinde uyurken çiftliği hırsızlar soydular, dedi. Hayvan işe yaramıyor...

Adam hemen cevap verdi:

— O halde onu uyandırmak için size bir de küçük köpek vereyim!

HACET YOK

Babası — Saatim artık işlemiyor. Temizletmek lâzım galiba.

Acar — Evet, dün ben temizlemiştim ama niçin işlemiyor bilmem.

Babası — Nasıl temizlemiştin?

Acar — Musluğun altında sabunlu suyla iyice yıkayıp temizlemiştim...

DALGINLIK

Dalgın bir müşteri lokantada otururken garsonu çağırdı:

Şapkamı getirir misin?

Garson şaşırdı:

— Başınızda ya bayım!

— Peki öyleyse, kendim arar bulurum!

Bilin Bakalım?

O akşam babaları eve bir kerekâğıdı portakalla gelmişti. Ahmetle Mehmet sevinç içinde kesekâğıdına saldırdılar. Fakat babaları gülerek:

— Yoo! Durun bakalım! dedi. Size önce bir bilmece soracağım. Bilmeceyi kim bilirse en güzel portakal onun!

— Sorun babacığım!

— (3) portakalı (2) baba ve (2) oğula pay ediniz. Fakat portakallar parçalanmıyacak ve herkese birer portakal düşecek!

Bu pay işi çocukları çok düşündürdü. Bilmeceyi halledemediler. Bu mümkündür. Düşünün, bakalım siz yapabilecek misiniz? Yapamazsanız karşı sayfaya bakınız. Çözümü oradadır.

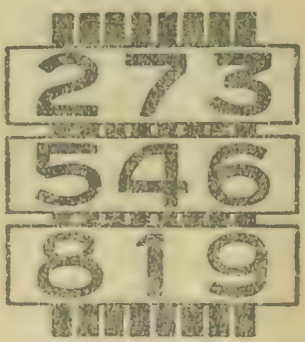

Buradaki tabloda ikinci sayı birincinin bir misli. Üçüncü sayı da ikincinin bir mislidir. Şimdi bu rakamların yerlerini değiştirerek yine aynı özelliği olan sayılar elde edebilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

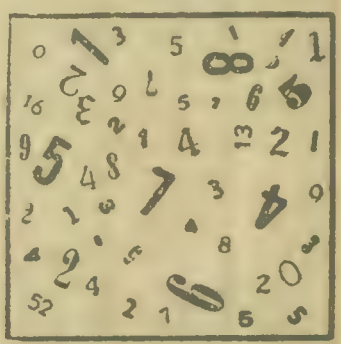

Buradaki karmakarışık duran rakamların bazıları bir hizada düz bir çizgi üzerinde bulunuyor. Üstelik bunların toplamı tam 32. Acaba bu rakamları bulabilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

■

ACAYİP KİLİT

— Alo... Orası demirci dükkânı mı? Bir asma kilit istiyorum. Fakat anahtarı olmasın... Yâni anahtarsız kilit!

— Kilitlerimizin hepsi anahtarlıdır efendim. Anahtarı olmazsa sonra açmanın imkânı yoktur.

— İşte ben de onun için istiyorum. Bizim kız piyano çalmağa başladı da, piyanoyu kilitliyecektim...

Beraber GÜLELİM

ENLEM BOYLAM DAİRELERİ

Ayhanların öğretmenleri sınıfa ilk geldiği gün, bütün çocukların nerede doğduğunu öğrenmek için hepsine teker teker sormağa başladı. Sıra Ayhan'a geldiği vakit öğretmeni sordu:

— Sen nerede doğdun bakalım?

Ayhan bir kurnazlık düşündü, aklından biraz hesap yaptı, sonra cevap verdi:

— 30 boylam 42 enlemde!

Öğretmen ilkönce şaşırdı, sonra gitti, haritayı açtı, neticede Ayhan'ın denizde bir gemide doğduğunu öğrendi!

AYNİ KANDAN

Erol'un kanı muayene edilecekti, tabii biraz kan almak lâzımgeliyordu. Korkmuyormuş gibi görünüyordu ama nekadar olsa korktuğu yüzünden anlaşılıyordu. Kan alınacağı vakit yanına sokuldu:

Erol — Benim yerime senden alsalar ya!

— Neden?

— Canım, ayni kandan değil miyiz? İkimizin de kanı bir demektir!

KURAK MEMLEKET

Çok sıcak bir memleketti. Gezgin kendisini gezdiren yerliye sordu:

— Burada hiç yağmur yağmaz mı?

Yerli yüzünü buruşturdu:

— Yağmur mu? Burada beş sene evvel doğmuş kurbağalar var. Daha yüzmek bile öğrenmediler!

■

219	192
438	384
657	576

Karşı sayfadaki şekil bulmacalarının halli.

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 56 CİLT: 4

17 HAZİRAN 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :

CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :

OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :

TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara Caddesi No. 36

İstanbul

Telefon : 22 37 1[illegible]

Basıldığı yer :

TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.

İlânın santimi sekiz liradır.

NASIL DA BİLMİŞ

İki arkadaş karşılaştılar, biri diğerine heyecanlı bir sesle:

— Haberin var mı? dedi, bir çocuğum dünyaya geldi!

Öbürü:

— Allah bağışlasın, erkek galiba, öyle mi?

— Hayır!

— Öyleyse kız!

Karşısındaki hayret etti:

— Nerden biliyorsun, ben daha kız çocuğum olduğunu söylememiştim ki!

■

KARŞI SAYFADAKİ BİLİN BAKALIM'IN ÇÖZÜMÜ

3 portakal kesilmeden 2 baba ve iki oğula hiçbir zaman pay edilmez. Fakat bu işte bir kurnazlık var: 70 lik bir ihtiyar düşününüz. Bunun kırk yaşında bir oğlu, onun da 4 yaşında bir çocuğu var.

Buna göre bu üç kişi arasında 2 baba vardır: İhtiyarla oğlu. Ayrıca 2 de oğul vardır: İhtiyarın oğluyla onun çocuğu.

Şu halde 3 portakal kesilip parçalanmakdan 2 baba ile 2 oğula pay edilebilir.

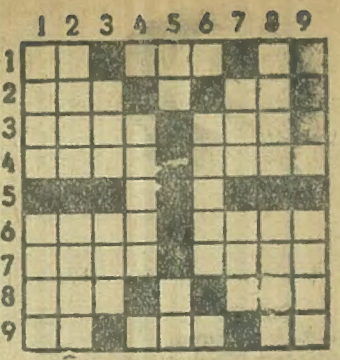

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1			■				■		■
2				■		■			■
3					■				
4									
5	■	■	■				■	■	■
6					■				
7					■				
8				■		■			
9							■		

SOLDAN SAĞA:

1 — Bir nota, sivri değil, bir nota daha. 2 — Kroliçe, ne ön ne arka. 3 — Uzun ve yassı demir, şehir koruyan duvar. 4 — Çift doğmuş, yiyecek. 6 — Yemek al, beyaz beyaz. 7 — Kıyı evi, satılık eşya. 9 — Beyazın tersi, ip şeklinde maden, tersinden oku tok değil.

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Aklını kaybetmiş, basılan yer. 2 — Ateş yakılan yer, tersinden oku isimleri aynı olanlar. 3 — Olur mu?, bir erkek ismi. 4 — Azgın. 5 — Bir sayı, bir nota. 6 — Bir ağaç. 7 — Bir mevsim, sel gittikten sonra kalan. 8 — Günlerden biri, âlet. 9 — Sütlü bir hayvan, kumaşlarile ünlü bir ilçemiz.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	B	■	Ç	A	K	I	R	■	K
2	O	Y	A	■	I	■	E	L	A
3	D	■	M	A	N	A	V	■	L
4	U	L	U	■	A	■	İ	L	E
5	R	■	E	■	E	R	■	M	
6	■	B	■	M	A	L	■	D	
7	Ç	E	B	İ	■	D	E	L	İ	K
8	E	Ş	■	N	A	M	■	Ş	U
9	P	■	K	E	M	E	R	■	Ş

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

■

ADET YERİNİ BULSUN

O gün Altan'ın babasının arkadaşları gelmişti. Oturdular, şuradan buradan konuştular. Misafirlerden biri sigarasını yakmak için çakmağını çıkarttı, çaktı, çaktı, bir türlü yanmadı. Altan hemen koştu, kibrit getirdi, misafirine uzatarak:

— Çakmağınızı kibritle yakın, sonra sigaranızı çakmağınızdan yakarsınız! dedi.

Sporda muvaffakıyetin şartı:

KABİLİYET

YAZAN: SULHİ GARAN

YURT içinde yaptığım seyahatlerde daima şu sualle karışlaşmaktayım:

— «Sporda muvaffakiyetin ilk şartı nedir?»

Normal bir insan için yalnız sporda değil; edebiyat, resim, heykel, musiki gibi güzel sanatlar; hattâ zanaat ve türtü ilim kollarında başarı elde edebilmek, şüphesiz bazı hususların iktisabına bağlıdır. Şu kadar ki, bunların ilki kabiliyettir.

Çok zeki, çok akıllı bir insan tasavvur ediniz ki: doğuştan bir kabiliyetin sahibi değildir, o kimse ağzı ile kuş tutsa, ancak müşahede ve devamlı tecrübe, yani ısrarlı ekzersiz sayesinde kabiliyetli bir kimsenin bir senede başarabileceği şeyi üç senede yapabilir.

Kısacası; kabiliyet asıldır. Ama hemen onun yanında zekâ, akıl, görgü, bilgi ve mümarese yer almalıdır ki; arzu edilen neticeye, en iyi şekilde ve mümkün olan süratle varılabilsin...

Bütün bunlarla beraber lüzumlu olan diğer mühim husus, kabiliyetin yerine sarfıdır. Bunu spora teşmil edelim:

Eğer böyle olmasaydı, dünyanın en süratli koşucusu, bu hızı sayesinde dünyanın en mükemmel futbolcusu olması; dünyanın en uzun boylu adamının, basketbolda pivot denilen en harika sayı yapan forveti olması; dünyanın en ağır insanının, şampiyon halterci olması gerekirdi.

Nasıl ki; her meşhur futbolcu, futbol muharriri; her edebiyat öğretmeni edip, her fizik öğretmeni âlim olamıyorsa; bir insan da kabiliyetini kendisine uygun düşecek bir sahada kullanmazsa muvaffak olamaz.

Belki babalarınızdan, amcalarınızdan, dayılarınızdan duymuşsunuzdur:

Evvel zaman içinde değil, babalarımızın gençliğinde, memleketimizde ve dünyada şöhreti dillere destan olan Çoban Mehmet isimli 130 kilonun üstünde ağır sıklet bir pehlivan vardı.

Güreşte yekta olan bu pehlivan; - hatırlıyorum - atletizm müsabakalarında bir gün gülle atmağa kalktı ve kendisinden çapça, boyca, kiloca çok hafif olan, devrinin gülle atma şampiyonunun derecesine yaklaşamadı bile...

Sizlere buna benzer çok misâller verebilirim.

Hakikat olan bu olaylar karşısında yapacağımız şey; rastgele veya sevdiğiniz bir spor şubesini intihap etmeyip, kabiliyetinize en uygun olanı tercih etmektir.

Kabiliyetinizi vücut yapınız zekânız, müşahede ve tecrübelerinizle bağdaştırabilirseniz, devamlı çalıştığınız ve gayret sarfettiğiniz takdirde muvaffak olmamanıza imkân yoktur.

Bu yalnız spor çeşidinin intihabında değil, futbol, basketbol, hattâ voleybol gibi toplu sporda, takımın içinde alacağımız mevkide bile büyük rol oynar.

Oyle futbolcular tanırım ki; yıllardır bir takımda sağ bek olarak futbol oynadıkları halde, orta dereceden yukarıya çıkamamışlar; fakat mecburi bir sebeple kulüp değiştirildikleri ve yeni dahil oldukları takımda - meselâ - sağ iç oynadıkları vakit, bütün dikkati derhal üstlerine çekmişlerdir.

Şunu da ilâve edeyim ki, kabiliyetim yok diye sakın hayıflanmayınız.

Dünya üzerinde, kabiliyetsiz insan yok denecek kadar azdır. Fakat mühim olan saklı kabiliyeti bulup, onu gizlendiği yerden çıkarabilmektir.

Eğer bunu yapabilirseniz sizlerin de, bugün isimlerini duyduğunuz sporcularımız gibi meşhur olmamanıza imkân yoktur.

O halde, kabiliyetinizin takdiri hususunda size fikir verecek büyüklerinizin sözünü can kulağı ile dinleyiniz.

Biliniz ki, onlar sizde mevcut varlıkları, sizden çok daha iyi müşahede etmek, bilgi ve görgüsüne sahiptirler.

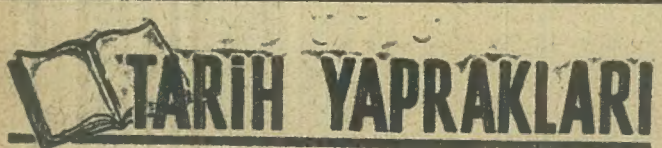

Turgut Reis'in şehadeti

Barbaros'un arkadaşı ve ondan sonra Osmanlı İmparatorluğunun en ünlü denizcisi derya kaptanı Turgut Reis, bütün Akdeniz kıyılarını içerilere kadar titreten bu yiğit denizci 17 Haziran 1565 yılında Malta adasını zaptetmek için savaşırken şehit olmuştu.

Menemen Cinayeti

17 Haziran 1919'da Anadolu'yu istilâ eden Yunan kuvvetleri Menemen kasabamıza da girdi ve suçsuz ahaliyi, kadın, çocuk, ihtiyar demeden öldürdüler ve yaktılar. Bu cinayet onların yüzkarası olarak tarihe geçmiştir.

Soyadı Kanunu

21 Haziran 1933'te çıkan bir kanunla herkesin bir soyadı alması kararlaştırıldı.

Hatay'ın Anavatana kavuşması

Önce bağımsız bir hale gelen ve sonra Millet Meclisinin kararıyle Türklüğünü ve Türkiye'nin bir parçası olduğunu belirten Hatay ilimiz 23 Haziran 1939'da Anavatana kavuştu.

YAMAN İZCİ İLE KABASAKAL AMCA

YAMAN İZCİNİN HAYVANLAR ARASINDA EN SADIK DOSTU FİL DAMBO İDİ.. İKİ AVCI ARA SIRA ONUN SAYESİNDE DUŞ YAPMAK FIRSATI BULUYORLARDI.

SAYENDE İYİ BANYO YAPTIK DAMBO.. AL SANA MUZ..

BU HEDİYE DAMBO'NUN NEDENSE ÇOK HOŞUNA GİTMİŞTİ.. YENİSİNİ ALIRIM DİYE VAKİTLİ VAKİTSİZ ONLARI ISLATMAYA BAŞLADI..

OOF!

TABİİ SONUNDA KOVULDU...

BÜTÜN EŞYALARIMIZI ISLATTIN!

BİR DAHA BU KAMPA UĞRAMA DAMBO!

ZAVALLI DAMBO O AKŞAM ORMANDA DOLAŞIRKEN BİR TAKIM SESLERLE BERABER DUMAN KOKUSU HİSSETTİ....

YANGIN VAR!

YANIYORUZ!

DERHAL CIVARDAKİ DEREDEN SU ALAN DAMBO SÜRATLE KABASAKAL VE YAMAN İZCİNİN YANAN KAMPINA DOĞRU YOLA ÇIKTI

KISA ZAMAN SONRA YANGIN SÖNDÜRÜLMÜŞTÜ BİLE...

SENİ KOVDUĞUMUZ İÇİN ÇOK PİŞMANIZ DAMBO...

MUZ İKRAM ETMEK İÇİN SENİ DAİMA KAMPIMIZDA GÖRMEK İSTİYORUZ...

ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
Kurban Bayramınız
Kutlu Olsun !
GİLERÜN